

Job

Chapter 7

Ukrainian Interlinear

Reference: Ukrainian Ogienko Bible

יָמָיו: שְׁכִיר וְכִמְי אֲרֶץ) עַל- [עַל- לְאָנוּשׁ צָבָא הָלֹא- 1
дні-його наймита і-як-дні землі на- — для-людини служба хіба-не-
[H3117](#) [H7916](#) [H3117](#) [H0776](#) [H0582](#) [H3808](#)

Хіба чоловік на землі — не на службі військовій? І його дні — як дні наймита!

כַּעֲבָד יִשְׂאֵף- זָל וְכַשְׂכִּיר יִקְנֶה פָּעֻלוֹ: 2
як-раб видихає-за- тінню і-як-наймит чекає платні-своєї
[H6738](#) [H7916](#) [H6467](#) [H5650](#)

Як раб, спрагнений тіні, і як наймит чекає заплати за працю свою,

כֵּן הִנְתַּלְתִּי מִנִּי לְיָ יְרַחֵם- שָׂא וְלֵילוֹת עֲמָל מְנִי- לִי: 3
так дісталися-мені місяці- марності і-ночі страждання відміряно- мені
[H5157](#) [H3391](#) [H7723](#) [H3915](#) [H5999](#) [H4487](#)

так місяці марності дано в спадок мені, та ночі терпіння мені відлічили.

אִם- שֹׁכְבֹתִי וְאִמְרֹתִי מָתִי אֲקוּם וּמְדַד- עָרַב וְשֹׁבְעֹתִי נִדְרִים 4
коли лягаю-я коли і-кажу коли і-встану коли і-тягнеться- вечір і-насихуюсь-я блуканням
[H4970](#) [H0559](#) [H7901](#) [H4059](#) [H6153](#) [H7646](#) [H5076](#)

עֲרִי- נֶשֶׁף: 5
до- світанку
[H5399](#) [H5704](#)

Коли я кладусь, то кажу: „Коли встану?“ І тягнеться вечір, і перевертання із боку на бік їм до ранку.

לִבִּישׁ בְּשָׂרִי רָמָה [וְגִישׁ] (וְגִישׁ) עָפָר עוֹרִי רָנַע וַיִּמְאָס: 5
вдягнула плоть-моя червів — і-корки порошу шкіра-моя потріскалася і-гниє
[H3847](#) [H1320](#) [H7415](#) [H1487](#) [H1487](#) [H6083](#) [H5785](#)

Зодяглось моє тіло червою та струпами в поросі, шкіра моя затверділа й бридка.

יָמֵי קָלוּ מְנִי- אָרְגַּן וְיִכְלוּ בְּאֶפְסֵי תִקְוָה: 6
дні-мої швидші ніж- човник і-кінчаються без надії
[H3117](#) [H7043](#) [H0708](#) [H3615](#)

А дні мої стали швидчіші за ткацького човника, і в марнотній надії минають вони.

זָכַר כִּי- רִוַח חַיִּי לֹא- תָשׁוּב עֵינֵי לְרֵאיוֹת טוֹב: 7
пам'ятай що- подих життя-моє не- повернеться око-моє бачити добро
[H2142](#) [H7307](#) [H3808](#) [H7725](#) [H7200](#)

Пам'ятай, що життя моє — вітер, моє око вже більш не побачить добра.

לֹא- תִשׁוּרְנֵי עֵינִי רְאִי עֵינֶיךָ כִּי וַאֲנִי: 8
не- побачить-мене око того-хто-дивиться очі-Твої на-мене і-нема-мене
[H3808](#) [H7789](#) [H7210](#) [H0369](#)

Не побачить мене око того, хто бачив мене, Твої очі поглянуть на мене — та немає мене.

כָּלָה עָנָן וַיִּלָּךְ כֵּן יוֹרֵד לֹא שְׂאוֹל יִעָלֶה: 9
тане хмара і-зникає так хто-зійде не до-шеолу підніметься
[H3615](#) [H6051](#) [H3212](#) [H3381](#) [H7585](#) [H3808](#) [H5927](#)

Як хмара зникає й прохóдить, так хто схóдить в шеóл, не вихóдить,

מִקְמוֹ:	עוֹד	יִכִּירוּנּוּ	וְלֹא־	לְבֵיתוֹ	עוֹד	יָשׁוּב	לֹא־	10
місце-його	більше	пізнає-його	i-не-	до-дому-свого	більше	повернется	не	
H4725	H5750		H3808		H5750	H7725	H3808	

не вертається вже той до дому свого, та й його не пізнає вже місце його.

אֲשִׁיחָה	רוּחִי	בְּצַר	אֲדַבְרָה	פִּי	אֶחְשָׁדָךְ	לֹא	אֲנִי	גַם־	11
скаржитимусь	духу-мого	y-тісноті	говоритиму	уст-моїх	стриматиму	не	я	також-	
H7878	H7307		H1696	H6310	H2820	H3808	H0589	H1571	
						נַפְשִׁי:	בְּמַר		
						душі-моєї	y-гіркості		
						H5315	H4751		

Тож не стримаю я своїх уст, говоритиму в ўтиску духа свого, нарікати я буду в гіркоті своєї душі:

מִשְׁמַר:	עָלַי	תָּשִׂים	כִּי־	תִּנְיִן	אִם־	אֲנִי	הַיָּם־	12
варту	над-мною	ставиш	що-	чудовисько	чи-	я	xіба-море-	
H4929						H0589	H3220	

Чи я море чи мóрська потвóра, що Ти надо мною сторóжу поставив?

מִשְׁכְּבִי:	בְּשִׁיחִי	יֵשָׁא	עַרְשִׁי	תִּנְחַמְנִי	אֲמַרְתִּי	כִּי־	13
ложе-моє	при-скарзі-моїй	полегшає	постіль-моя	розрадить-мене	кажу-я	коли-	
H4904	H7879	H5375	H6210	H5162	H0559		

Коли я кажу: „Нехай по́стіль потішить мене, хай думкі мої ложе моє забере“,

תִּבְעַתְנִי:	וּמַחְזִינֹת	בְּחַלְמוֹת	וְחַתְתֵּנִי	14
жахаєш-мене	i-від-видінь	снами	то-лякаєш-мене	
H1204	H2384	H2472	H2865	

то Ти снами лякаєш мене, і видіннями стра́шиш мене

מַעֲצְמוֹתַי:	מָוֶת	נַפְשִׁי	מִחַנְק	וְתִבְחַר	15
ніж-кістки-мої	смерть	душа-моя	задуху	i-обирає	
H6106	H4194	H5315	H4267	H0977	

І душа моя пра́гне заду́шення, смерти хóчуть мої кості.

יָמַי:	הַבֵּל	כִּי־	מִמֶּנִּי	חָדַל	אֲחִיָּה	לְעַלְמִם	לֹא־	מֵאֲסָתִי	16
дні-мої	марність	бо-	від-мене	перестань	буду-жити	навіки	не-	ненавиджу-я	
H3117	H1892			H2308	H2421	H5769	H3808		

Я обрідив життям. Не повіки ж я жітиму! Відпусти ж Ти мене, бо марнóта оці мої дні!

לְבָדָךְ:	אֵלָיו	תָּשִׂית	וְכִי־	תִגְדָּלְנִי	כִּי	אָנוּשׁ	מָה־	17
серце-Твоє	на-неї	направляєш	i-що-	звеличуєш-її	що	людина	що-	
	H0413	H7896		H1431		H0582	H4100	

Що таке чоловік, що його Ти підно́сиш, що серце Своє прикладаєш до ньóго?

תִּבְחַנְנֵנִי:	לְרַגְעִים	לְבַקְרִים	וְתִבְקָרְנִי	18
випробовуєш-її	щомиті	щоранку	i-навідуєш-її	
H0974	H7281	H1242		

Ти щорáнку за ним назираєш, щохвилі його Ти дослédжуєш.

בִּלְעִי	עַד-	תִּרְפְּנִי	לֹא-	מִמֶּנִּי	תִּשְׁעָה	לֹא-	כַּמָּה	19
проковтну	поки-	відпустиш-мене	не-	від-мене	відведеш-погляд	не-	наскільки-довго	
H1104	H5704	H7503	H3808		H8159	H3808	H4100	

רָקִי:
слину-мою
[H7536](#)

Як довго від мене ще Ти не відвернешся, не пусиш мене проковтнути хоч слину свою?

לְךָ	לְמִפְנֵעַ	שָׂמַתִּנִּי	לְמָה	הָאָדָם	נֹצֵר	לְךָ	וְאֶפְעַל	מָה	חָטָאתִי	20
Тобі	мішенню	поставив-мене	чому	людини	Сторожу	Тобі	зроблю	що	я-згрішив	
	H4645		H4100	H0120	H5341		H6466	H4100	H2398	

לְמִשָּׂא:
тягарем

עָלַי
на-себе

וְאָהֲיָה
і-став-я
[H1961](#)

Я згрішив. Що ж я маю робити, о Стороже людський? Чому Ти поклав мене ціллу для Себе, — і я стався собі тягарем?

עַתָּה	כִּי-	עֲוֹנִי	אֶת-	וְתִעַבְרִי	פְּשָׁעִי	תִּשָּׂא	לֹא-	וּמָה	21
тепер	бо-	гріха-мого	—	і-не-знімеш	провину-мою	простиш	не-	і-чому	
H6258		H5771	H0853		H6588	H5375	H3808	H4100	

פֶּ—
אֵינֶנִּי:
а-нема-мене

וְשָׁחַרְתִּנִּי
і-шукатимеш-мене
[H7836](#)

אֶשְׁכַּב
ляжу
[H7901](#)

לְעָפָר
у-порох
[H6083](#)

І чому Ти не простиш мого гріха, і не відкинеш провини моєї? А тепер я до пороху ляжу, і Ти будеш шукати мене, — та немає мене”.